

לה כל הכפרים אשר הניח אביו אחריו וכל מיטב שדותיה
אחדים בנסיעה זו שלח אותה את הפקיד שלו כי יסע ע
אלפי צאן רועים בשדה ותשאל למי אלה ויענו אותה כ
מראה ותשאל למי אלה ויענו אותה גם זה להפאסעסיר
אותה להפאסעסיר ותלך הלוד בגנים

בליזענסק ישב הצדיק הקדוש הזה. והעיר היא היתה תחת ממשלת אדון אחד שמו פאטאצקי הי' שייך לו כל שליטת ראמאניב וישב בהכפר שלו פאסעטאר יהודי אשר היה מאמין מאד בהצדיק הקדוש והפאסעטיר ההוא הי' ה'ך וגדול יום יום עד כי צבר ורכש לו הון עתק למכביר וקנה לו זתים וכרמים ושדות ובנה לו מדי שנה בית אחד בהכפר והיה מקנהו רב מאוד ועבודה רבה בשדה עד כי לא היה מספר לעשתרות צאנו. וסוסים הרבה ופרות אבירי הבשן היה לו כי היה להם מרעה דשן ושמן ורעו כר נרחב והפאסעטיר התנהל בתום ויושר והלווה גוים רבים וכל ימי חי האדון פאטאצקי האזרחי ישב שקט ושאנן זולתי אשר שילם לו הראטי שנה בשנה והניח לו מסביב ומאומה לא שת לבו להשפיל את הפאסעטיר ולהפילהו מגדולתו. אולם כאשר מת האדון האזרחי ואל הכל הניח אחריו לבנו הצעיר ובנו נשא אשה בת נדיבי ארץ מצוררי יהודים ויהי בבואה ותסיתהו כי יסע עמה לרוח היום להראות לה כל הכפרים אשר הגיח אביו אחריו וכל מיטב שדותיו כי בקשה לחזות כל ההון ורכושו. ולאשר בקש מאתה כי תרפה לו עוד ימים אחדים בנסיעה זו שלח אתה את הפקיד שלו כי יסע עמה להראות לה כל אלה וכבואה אל הכפר אשר ישב שם הפאסעטיר ראתה אלפי צאן רועים בשדה ותשאל למי אלה ויענו אותה כי שייך להפאסעטיר ותסע הלאה ותחזה רפת בקר ושמה כאלפים פרות יפות מראה ותשאל למי אלה ויענו אותה גם זה להפאסעטיר ותסע מזה ותחזה סוסים יקרים מאוד הרבה למכביר ולמי אלה שאלה וישיבו אותה להפאסעטיר ותלך ה'ך בגנים כשדות

לה כל הכפרים אשר הניח אביו אחרייו וכל מיטב שדותיו כי בקשה לחזות כל ההון ורכוש. ולאשר בקש מאתה כי תרפה לו עוד ימים אחדים בנסיעה זו שלח אתה את הפקיד שלו כי יסע עמה להראות לה כל אלה וכבואה אל הכפר אשר ישב שם הפאסעסיר ראתה אלפי צאן רועים בשדה ותשאל למי אלה ויענו אותה כי שייך להפאסעסיר ותסע הלאה ותחזה רפת בקר ושמה באלפים פרות יפות מראה ותשאל למי אלה ויענו אותה גם זה להפאסעסיר ותסע מזה ותחזה סוסים יקרים מאוד הרבה למכביר ולמי אלה שאלה וישיבו

אותה להפאסעסיר ותלך הלוד בגנים

פאר מקדושים

כב 43

בשדות ובכרמים ותחזה כולמו יפו אף נעים ולמי אלה גם זה להפאסעסיר וישיבו אותה כן הוא. ותשא עיניה ותראה שדמות קמה ועבודה רבה מאוד ותשאל גם זה למי הוא. להפאסעסיר השיבוה. ותבט אוצרות יין ושכר ומרתפי יין שרף כולמו מלאות ולמי אלה להפאסעסיר ולא יכלה עוד לצאת הלאה כי קצרה נפשה בגדולת ואשרת יהודי ומהרה לשוב אל ביתה. וישאלה בעלה ההוטב בעיניך את כל אשר חזית למראה כל העושר והנכסים ותשיב אותו חזיתי את כל עשרת הפאסעסיר כי יש לו הון ורכוש ולמי כל חמדת אביך אם לא אליו ואחרי חילוף ותמורת דברים ביניהם אמרה לו אם לא תגרש את העברי הזה מגבולך אין אתה אישי ואנכי אינני אשתך כי אין הצר שוה לי ויהי כדברה אליו יום יום ענה אותה פעם אחת את שאלתך אמלא ובימי מספר שלח אל הפאסעסיר לאמר אתה קח לך את אשר לך ולך מאתי ואת כל שדותיך וכרמך וזיתיך לי המה גם צאנך סוסיך ופרותיך יוצג כי ממי אצרת את כל אלה אם לא מאבי האדון. וירץ הפאסעסיר במרי שיחו אל הצדיק הקדוש וישיבהו את כל אשר תוכל להניס תבריה ולך ולך באשר תמצא לגור וישב לביתו וישיג פקודת האדון הצעיר ללכת מגבולו וילך לו. אך אל מי היה לילך אחרי נשאר בערום ובחוסר כל לכן נסע שנית ויתגורר אצל הצדיק בליזענסק ויצוה הצדיק על חסידיו כי ילוו לו בהלוואה סך מסוים למען יוכל לשכור לו עסק ובהבטחתו יוכל עד מהרה לשלם את הכל ויחשו החסידים לפקודתו ויתנו לו למען ישכור לו עסק. ושכר לו הארענדע בכפר אחד והיה לו פרנסה:

ועתה נעמיד את היהודי הפאסעסיר ונשובה לדבר בהאדון פאטאצקי הצעיר כאשר הלך היהודי מגבולו חלה וישכב על מטתו בחולי (אבצערינג) והיה הולך דל וחסר יום יום ודרש ברופאים ולא יכלו למצוא לו תרופה ויסע לווען לפאריז ולא יגהה מהם מזור. וברבות הימים אמר לו אחד מאוהביו אולי חטאת את נפשך בהיהודי הזה אשר גרשתו. ואשתו התקצפה על כל אחד אשר השמיע לאזניו כדברים אלה והוא היה הולך וחסר יום יום. ולימים אמר לו אחד לעצתי תקשיב הנה בעירך האיש הקדוש הזה לך ובא אליו. ויאמר מה איפוא אמצא בפי הרבי הזה בטח ישיבני גם הוא כי חטאתי את נפשי וסבותי לי כל הרעה בגלל היהודי הפאסעסיר והתחזק האיש הדובר אליו כדברים ויסיתוהו בלי הרף ללכת אל הצדיק ונפתה אחריו וצטו כי הלא חזה כי כל הרופאים ימינם אך שקר ואולי הרופא נאמן ירחם עליי בעתירת הצדיק ויסע אליו וכאשר בא אל ביתו הכה לבבו אותו לבלי יאמר

ברופאים ולא יכלו למצוא לו תרופה ויסע לווען לפאריז ולא יגהה מהם מזור. וברבות הימים אמר לו אחד מאוהביו אולי חטאת את נפשך בהיהודי הזה אשר גרשתו. ואשתו התקצפה על כל אחד אשר השמיע לאזניו כדברים אלה והוא היה הולך וחסר יום יום. ולימים אמר לו אחד לעצתי תקשיב הנה בעירך האיש הקדוש הזה לך ובא אליו. ויאמר מה איפוא אמצא בפי הרבי הזה בטח ישיבני גם הוא כי חטאתי את נפשי וסבותי לי כל הרעה בגלל היהודי הפאסעסיר והתחזק האיש הדובר אליו כדברים ויסיתוהו בלי הרף ללכת אל הצדיק ונפתה אחריו וצטו כי הלא חזה כי כל הרופאים ימינם אך שקר ואולי הרופא נאמן ירחם עלו בעתירת הצדיק ויסע אליו וכאשר בא אל ביתו הכה לבבו אותו לבל

בשדות ובכרמים ותחזה כולמו יפו אף נעים ולמי אלה גם זה להפאסעסיר וישיבו אותה כן הוא. ותשא עיניה ותראה שדמות קמה ועבודה רבה מאוד ותשאל גם זה למי הוא. להפאסעסיר השיבוה ותבט אוצרות יין ושכר ומרתפי יין שרף כולמו מלאות ולמי אלה להפאסעסיר ולא יכלה עוד לצאת הלאה כי קצרה נפשה בגדולת ואשרת יהודי ומהרה לשוב אל ביתה. וישאלה בעלה ההוטב בעיניך את כל אשר חזית למראה כל העושר והנכסים ותשיב אותו חזיתי את כל עשרת הפאסעסיר כי יש לו הון ורכוש ולמי כל חמדת אביך אם לא אליו ואחרי חילוף ותמורת דברים ביניהם אמרה לו אם לא תגרש את העברי הזה מגבולך אין אתה אישי ואנכי אינני אשתך כי אין הצר שוה לי ויהי כדברה אליו יום יום ענה אותה פעם אחת את שאלתך אמלא ובימי מספר שלח אל הפאסעסיר לאמר אתה קח לך את אשר לך ולך מאתי ואת כל שדותיך וכרמך וזיתיך לי המה גם צאנך סוסיך ופרותיך יוצג כי ממי אצרת את כל אלה אם לא מאבי האדון. וירץ הפאסעסיר במרי שיחו אל הצדיק הקדוש וישיבהו את כל אשר תוכל להניס תבריה ולך ולך באשר תמצא לגור וישב לביתו וישיג פקודת האדון הצעיר ללכת מגבולו וילך לו. אך אל מי היה לילך אחרי נשאר בערום ובחוסר כל לכן נסע שנית ויתגורר אצל הצדיק בליזענסק ויצוה הצדיק על חסידיו כי ילוו לו בהלוואה סך מסוים למען יוכל לשכור לו עסק ובהבטחתו יוכל עד מהרה לשלם את הכל ויחשו החסידים לפקודתו ויתנו לו למען ישכור לו עסק. ושכר לו הארענדע בכפר אחד והיה לו פרנסה:

ועתה נעמיד את היהודי הפאסעסיר ונשובה לדבר בהאדון פאטאצקי הצעיר כאשר הלך היהודי מגבולו חלה וישכב על מטתו בחולי (אבצערינג) והיה הולך דל וחסר יום יום ודרש

44

שמעון?

צמח?

ככה אתם עושים לאיש מוזר ואני אדוניכם ולא הוא, והמה לא ידעו ולא יבינו מאומה ונתנוהו לבא אל האדונית בעגלת צב וינהגו וילכו. והוא צעק גדולה ומרה ואין רואה גם שומע אין לו ועלה בפחי נפש מן הרחצה ועמד שומם וזעקת שבר יעורר נאסף כל שמחה וגיל מלבבו לא עוד הידד קרא אך אוי ואבוי וינסה ללכת הלאה וימצא אומללים קצרי יד מבקשים מסת נדבה תרומת יד העוברים ושבים באו עדיהם וראש לו חפוי פניו קבצו פארור וישב ביניהם והתחיל לספר לו לאט לאט כל המוצאות אותו ונכמרו רחמים ויתן לו כל אחד מכל אשר מצא ידו שקים בלים ושלמות בלות ונעלים קשורים צרורים ומטולאים כל אחד כפי אשר היה לאל ידו וישב ביניהם. אולם מדי התמלאו עיניו נאדות דמעה החזיקוהו

פאר מקדושים

כג 45

למשתגע המה נתנו לו מפתם לאכול ועוד לא נסה מימיו להתהלך בקרב צרה ולא יכול להביאו אל פיו ויאמר באלה לא נסיתי מיום גוהי מרחם וייסרוהו בשוטים ובחוחים מה לך משתגע הלא כמונו כמוך איש רש ונקלה פורשי כנפים לבקש עזרת מצר הלחץ למלא רעבון נפשינו מכפן עני ומחסור פושטי יד לקחת תשועת אדם ואם שגעונך היא חרב גאוותך לך מאתנו כי נגרשוך מהסתפח בינינו ואתה דע לך כי הרעיונים הזדונים אלה המה בעוכריך. ומה מצאה ידו עשות מאומה היגון הרמיסהו בין רגלי עני פעמי דלים הצרה הרגילתהו ולאט החל מפתם לאכול ומכוסם לשותות ויהי להם למשא. אך במסתרים הסתיר עצמו בהחבא עת התגנב רגעים אחדים מעיניהם וערער בודד הלך לו לגלול אבן המעצור מעיניו וירטיב כל עשב כל ציר כל רגבי עפר בפלגי דמעותיו כי גם השקט גם דבר או בכה לא יוכל לפניהם ככה נסה לברוח מעיניהם רגעים אחדים פעמים ושלש ונודע ליתר הקבצנים דרכיו ועלילותיו ויצעדו אחריו וימצאוהו זועק מרה וישחקו לעיניו ונתנו עליו בקולו למען הכיר שממון רעיוניו וחרבה מזימותיו. המה הרדיפוהו עד כי קצרה נפשו בעמל ותלאה הזאת הגדולה לו מאחרת כי כל לבבו הוכה ופצוע אין בו מתום והמה נתנו משקל לרוחו לבל יעתיק שום אנחה מלבו וכמשא כבד כבדו עליו ונגדע ממש לארץ תחת משאם וחיוו היו לו מנגד כל רגע אם יתרחק מהם הלא נכרת ברעב כי בעצמו עוד לא יוכל לפשוט יד זולתי מאשר פרשו לו המה מלחמם ואם לא הנהו בכלוב היגון וכלוא ברוחו. דלו עיניו למרום איך נפלתי משמים הלל בן שחר עליתי על במתי עושר בין כוכבי ההצלחה היה קיני. ועתה בשחת תטבילני ותעבונני שלמותי את אשר מאסתי לשית לפני כלבי צאני המה לי לברות למלא שבר רעבונני דופי תמור יופי קלון תמור כבוד צנינים תחת פנינים המה בדוי לחמי מים עכורים מלוחים וסרוחים תחת יין וחלב שמני ושקוי הלא טוב לי מותי מחיי קטן לבי לנחול אנחות שתיים קצר המצע מהשתרע עוד פעמים. ואין כל זאת אך האלקים מצא את עוני על דבר היהודי הפאסעסיר אשר הסיתה בי זוגתי לבלעו חנם ולהפכו מראשית שרשו על לא חמס בכפו את בלעו הוצאתי מפיו העושר הרב הכית אשר הי לו והשארתי בנקיון שנים וחסר לחם ללקט תחת שלחן אחרים עליו בשמים ירעם כאשר עשיתי כן שילם לי האלקים כי כל דרכיו משפט ודו נתכנו עלילות לשלם לאיש כמעשהו. וימי הסתיו והחורף חלפו עלוהי בחיי צער יום לשנה הי' לו ימים אין חפץ ועד כי האביב אור השמיע החל ללכת מעיר לעיר ומכפר לכפר באשר החזיר על הפתחים

למשתגע המה נתנו לו מפתם לאכול ועוד לא נסה מימיו להתהלך בקרב צרה ולא יכול להביאו אל פיו ויאמר באלה לא נסיתי מיום גוהי מרחם וייסרוהו בשוטים ובחוחים מה לך משתגע הלא כמונו כמוך איש רש ונקלה פורשי כנפים לבקש עזרת מצר הלחץ למלא רעבון נפשינו מכפן עני ומחסור פושטי יד לקחת תשועת אדם ואם שגעונך היא חרב גאוותך לך מאתנו כי נגרשוך מהסתפח בינינו ואתה דע לך כי הרעיונים הזדונים אלה המה בעוכריך. ומה מצאה ידו עשות מאומה היגון הרמיסהו בין רגלי עני פעמי דלים הצרה הרגילתהו ולאט החל מפתם לאכול ומכוסם לשותות ויהי להם למשא. אך במסתרים הסתיר עצמו בהחבא עת התגנב רגעים אחדים מעיניהם וערער בודד הלך לו לגלול אבן המעצור מעיניו וירטיב כל עשב כל ציר כל רגבי עפר בפלגי דמעותיו כי גם השקט גם דבר או בכה לא יוכל לפניהם ככה נסה לברוח מעיניהם רגעים אחדים פעמים ושלש ונודע ליתר הקבצנים דרכיו ועלילותיו ויצעדו אחריו וימצאוהו זועק מרה וישחקו לעיניו ונתנו עליו בקולו למען הכיר שממון רעיוניו וחרבה מזימותיו. המה הרדיפוהו עד כי קצרה נפשו בעמל ותלאה הזאת הגדולה לו מאחרת כי כל לבבו הוכה ופצוע אין בו מתום והמה נתנו משקל לרוחו לבל יעתיק שום אנחה מלבו וכמשא כבד כבדו עליו ונגדע ממש לארץ תחת משאם וחיוו היו לו מנגד כל רגע אם יתרחק מהם הלא נכרת ברעב כי בעצמו עוד לא יוכל לפשוט יד זולתי מאשר פרשו לו המה מלחמם ואם לא הנהו בכלוב היגון וכלוא ברוחו. דלו עיניו למרום איך נפלתי משמים הלל בן שחר עליתי על במתי עושר בין כוכבי ההצלחה היה קיני. ועתה בשחת תטבילני ותעבונני

שלמותי את אשר מאסתי לשית לפני כלבי צאני המה לי לברות למלא שבר רעבונני דופי תמור יופי קלון תמור כבוד צנינים תחת פנינים המה בדוי לחמי מים עכורים מלוחים וסרוחים תחת יין וחלב שמני ושקוי הלא טוב לי מותי מחיי קטן לבי לנחול אנחות שתיים קצר המצע מהשתרע עוד פעמים. ואין כל זאת אך האלקים מצא את עוני על דבר היהודי הפאסעסיר אשר הסיתה בי זוגתי לבלעו חנם ולהפכו מראשית שרשו על לא חמס בכפו את בלעו הוצאתי מפיו העושר הרב הכית אשר הי לו והשארתי בנקיון שנים וחסר לחם ללקט תחת שלחן אחרים עליו בשמים ירעם כאשר עשיתי כן שילם לי האלקים כי כל דרכיו משפט ודו נתכנו עלילות לשלם לאיש כמעשהו. וימי הסתיו והחורף חלפו עלוהי בחיי צער יום לשנה הי' לו ימים אין חפץ ועד כי האביב אור השמיע החל ללכת מעיר לעיר ומכפר לכפר באשר החזיר על הפתחים

מעיר לעיר ומכפר לכפר באשר החזיר על הפתחים

בחדשו

פאר מקדושים

בחסבו כל יכולתי לא אמנע להתקרב עצמי אל עיר מושבי אולי יחנני ד' וירצה את עוני כי גדול עוני מנשוא, ויהי הוא קרב יום יום יותר ויותר אל מקום תחינתו כאשר הי' בראשונה עד כי בא אל נכון קרוב לליזענסק ובא כדרך הבעטליר אל הכפר אשר הפאסעסיר הזה אשר גרש אותו ישב שם בהרענדי וישב לו על ספסל אחד ויאנח מעמק לבו ויגש אליו הארינדאר מה לך בעטליר כי אני האדון פאטאצקי הצעיר ועשה משחק לו גם הוא והוא השיבו יזכור נא לי איך חשבנתי אתי ביום פלוני ככה תגונח וישיבהו לא בעטליר אנכי וזכור נא כי אני האדון פאטאצקי הצעיר ועשה משחק לו גם הוא והוא השיבו יזכור נא לי איך חשבנתי אתי ביום פלוני בירח פלוני כי נתן לי הראטי בעד שתי שנים כך וכך ונשאר לי חוב כך וכך ואותות מאומתים היו אצל הארינדאר כפי הרשום גם בלוח זכרוננו ויכל לדבר אתו וישב אצלו וישאלהו מה זה יקרה נורא ויספר לו את כל המוצאות אותו לאמר גלגל החוזר סיבב את מזלי ונתקו מיתרי הצלחתי וכה וכה הי' לי כל המאורעות ואת חטאי אני מזכיר כי אשמתי את נפשי בך איש יהודי מאז גרשתיך מגבולי והורשתיך נפיגותי נדכאתי ונחלאתי כל הרופאים שבעולם לא הועילו לי ואך עצת הרבי בדרך יושר הנחוני אל הים הגדול שמה רפואה מצאתי אולם יום האחרון פתע נראה לעיני איש אחד רץ כברק ערום מן הים שעלה הרחצה אשר לא ראיתי שרתוהו ויקחוהו ויוביליהו ואנכי לדאבון נפש ולכליון עינים נשארתי עומד ערום ויחף וחשוף שם בלשון ים והנני נודד וגולה כאשר עיניך תראני אך בילקוטי ותרמילי. ובכה מאוד לפני הארינדאר באין הפוגות וישיבהו המוכסן הזה בלי ספק הבאת עליך אשם כאשר תאמר בנפשך ואנכי הרעשתי על הצדיק ובתפלתו פעל לך כל זאת. ויפול הבעטליר הזה לרגליו ויבך ויתחנן לו אולי יש תקוה ויאמר קצרה

בחסבו כל יכולתי לא אמנע להתקרב עצמי אל עיר מושבי אולי יחנני ד' וירצה את עוני כי גדול עוני מנשוא. ויהי הוא קרב יום יום יותר ויותר אל מקום תחינתו כאשר הי' בראשונה עד כי בא אל נכון קרוב לליזענסק ובא כדרך הבעטליר אל הכפר אשר הפאסעסיר הזה אשר גרש אותו ישב שם בהרענדי וישב לו על ספסל אחד ויאנח מעמק לבו ויגש אליו הארינדאר מה לך בעטליר כי אני האדון פאטאצקי הצעיר ועשה משחק לו גם הוא והוא השיבו יזכור נא לי איך חשבנתי אתי ביום פלוני ככה תגונח וישיבהו לא בעטליר אנכי וזכור נא כי אני האדון פאטאצקי הצעיר ועשה משחק לו גם הוא והוא השיבו יזכור נא לי איך חשבנתי אתי ביום פלוני בירח פלוני כי נתן לי הראטי בעד שתי שנים כך וכך ונשאר לי חוב כך וכך ואותות מאומתים היו אצל הארינדאר כפי הרשום גם בלוח זכרוננו ויכל לדבר אתו וישב אצלו וישאלהו מה זה יקרה נורא ויספר לו את כל המוצאות אותו לאמר גלגל החוזר סיבב את מזלי ונתקו מיתרי הצלחתי וכה וכה הי' לי כל המאורעות ואת חטאי אני מזכיר כי אשמתי את נפשי בך איש יהודי מאז גרשתיך מגבולי והורשתיך נפיגותי נדכאתי ונחלאתי כל הרופאים שבעולם לא הועילו לי ואך עצת הרבי בדרך יושר הנחוני אל הים הגדול שמה רפואה מצאתי אולם יום האחרון פתע נראה לעיני איש אחד רץ כברק ערום מן הים שעלה הרחצה אשר לא ראיתי שרתוהו ויקחוהו ויוביליהו ואנכי לדאבון נפש ולכליון עינים נשארתי עומד ערום ויחף וחשוף שם בלשון ים והנני נודד וגולה כאשר עיניך תראני אך בילקוטי ותרמילי. ובכה מאוד לפני הארינדאר באין הפוגות וישיבהו המוכסן הזה בלי ספק הבאת עליך אשם כאשר תאמר בנפשך ואנכי הרעשתי על הצדיק ובתפלתו פעל לך כל זאת. ויפול הבעטליר הזה לרגליו ויבך ויתחנן לו אולי יש תקוה ויאמר קצרה

ידי מהושיע אותך אך אדבר עליך אל הצדיק ויסע המוכסן הזה אל הצדיק ויספר לו את כל זאת ויצוהו לתת את הבעטליר הזה את כל מחסורו די סיפוקו משך איזה שבועות ואחר יעשה לו כאשר יורהו שנית. וישב לביתו ויתן להבעטליר את כל מחסורו ויקח מלבושים נאים מתוקנים ונעלים יפים לרגליו להסיר שקו מעליו ויגלחהו ויחלף כל שמלותיו ויאמר אליו הארינדאר מה תתן לי אם אנכי אושיבך על כנך ותמשול ממשלה כבראשונה וישיבהו לבד שכרי בכסף ובזהב הנה אשיב לך במתנה את כל אשר לקחתי מאתך והקרעטשמי אשר ישבת בה מאז תהי לך לדור דורות ותנחילה בנחלה לבניך אחריך מאתי זאת נתונה לך מעתה ולראיה הנני נותן לך הכתב בכל תוקף ועוז ולא ישיבו עוד בני עולה לענותך או להרגיז כסאך תחתך כבראשונה ויקח הארינדאר מאתו

כתוב

פאר מקדושים

כד 47

כתוב וחתום בכל תוקף ועוז בערכאותיהם ואחר נסע שנית אל הצדיק הקדוש זי"ע ויאמר לו הצדיק הנה ביום פלוני תהיה יום אידם וכמשפט הסגנים יסע האדון הזה עם זוגתו אל התיפלה שלהם לכן חקור נא ודרוש היטב לדעת את כל תבנית מלבושי האדון וכמוהם ממשי תערוך עבור הבעטליר הזה ותלבישהו ובעת תצא האדונית מהתיפלה כמשפטן לצאת ראשונה ולעלות במרכבתן ואחר יצעוד בעלה כי אז תיכף כאשר תעלה האדונית על המרכבה תעלה אתה את הבעטליר הזה על המרכבה אצלה ולא יהיה שום נודד כנף או פוצה פה ומצפצף ויבא המוכסן אל ביתו ויבא אליו את דברי הצדיק ויראהו כי הלך לו ללות עבורו להכין לו המלבושים שיהיו ממש כתבנית מלבושי האדון הזה וימהר ויתנם להחייט ויערוך ויגמור אותם חיש קל מהרה ובתוך כך מעודו היה לבוש כבעטליר הלך אל חצרותיו וטירותיו ויחזור על פתחי היכליו לבקש עזר ויחזה כי החצר יתנהל בתהלכותו וכמנהגו באין מכלום דבר וגם אדון יש להם ואין מי יודע אם נפקד האדון שמה זוגתו תדיר עמדו ואין שום רושם להכיר כי הוא נפקד משם ועתה בהגיע יום אידם עשה הארינדאר ככל אשר פקד עליו הצדיק הקדוש לא הסיר ימין או שמאל וכאשר דרכו כפות רגלי האדונית על מפתן המרכבה והנה היהודי הארינדאר עמד מוכן עם האדון השני אשר הי' בעטליר וימהר להקריבהו אל המרכבה והמשרתים חשו להעלותו ויושיבהו אצל האדונית ואין דובר דבר ולמן היום והלאה פעל טובות עם כל עם ישראל וזוגתו המרשעת כאשר עיניה נתנה נגד צוררי אמונתה התחילה כמלפנים להדיחה בתרמיותיה ויתן עליה בעלה בקולו ויאמר דעי וראי כל אשר הסיבות לי ברשעת לבבך וככל המקרה והחזיון סיפר באזניה ואת מי שכנת וגרת משך שנה תמימה שאל אותה אם לא רוח חיצוני חומר בלי צורה לכן אם ייטיבו דרכי ומעללי בעיניך מה טוב ואם לאו לך כאשר תאווה נפשך ואל תשובי עוד לכסלה להרבות ולהעמיק מדורתי עצים ואש בשאול ואבדון גיא תפתה את כל אשר חנני ד' די היא לי ואך יאמר לצרות די לבלי הטרידני עוד מן אנשא להצטבע גושמו מנשמת רוח זלעפות להצידיני למדחפות ולמן הוא הכיר את בורא העולם כי היא אמר ויהי קץ שם לחושך וגבול גבול לכל אדם לאמר עד פה תבא מאתו חצא הרעות והטובות לעולם לא יאמר נדיב רק נבל לכל אשר נבלה ידבר :

כתוב וחתום בכל תוקף ועוז בערכאותיהם ואחר נסע שנית אל הצדיק הקדוש זי"ע ויאמר לו הצדיק הנה ביום פלוני תהיה יום אידם וכמשפט הסגנים יסע האדון הזה עם זוגתו אל התיפלה שלהם לכן חקור נא ודרוש היטב לדעת את כל תבנית מלבושי האדון וכמוהם ממשי תערוך עבור הבעטליר הזה ותלבישהו ובעת תצא האדונית מהתיפלה כמשפטן לצאת ראשונה ולעלות במרכבתן ואחר יצעוד בעלה כי אז תיכף כאשר תעלה האדונית על המרכבה תעלה אתה את הבעטליר הזה על המרכבה אצלה ולא יהיה שום נודד כנף או פוצה פה ומצפצף ויבא המוכסן אל ביתו ויבא אליו את דברי הצדיק ויראהו כי הלך לו ללות עבורו להכין לו המלבושים שיהיו ממש כתבנית מלבושי האדון הזה וימהר ויתנם להחייט ויערוך ויגמור אותם חיש קל מהרה ובתוך כך מעודו היה לבוש כבעטליר הלך אל חצרותיו וטירותיו ויחזור על פתחי היכליו לבקש עזר ויחזה כי החצר יתנהל בתהלכותו וכמנהגו באין מכלום דבר וגם אדון יש להם ואין מי יודע אם נפקד האדון שמה זוגתו תדיר עמדו ואין שום רושם להכיר כי הוא נפקד משם ועתה בהגיע יום אידם עשה הארינדאר ככל אשר פקד עליו הצדיק הקדוש לא הסיר ימין או שמאל וכאשר דרכו כפות רגלי האדונית על מפתן המרכבה והנה היהודי הארינדאר עמד מוכן עם האדון השני אשר הי' בעטליר וימהר להקריבהו אל המרכבה והמשרתים חשו להעלותו ויושיבהו אצל האדונית ואין דובר דבר ולמן היום והלאה פעל טובות עם כל עם ישראל וזוגתו המרשעת כאשר עיניה נתנה נגד צוררי אמונתה התחילה כמלפנים להדיחה בתרמיותיה ויתן עליה בעלה בקולו ויאמר דעי וראי כל אשר הסיבות לי ברשעת לבבך וככל המקרה והחזיון סיפר באזניה ואת מי שכנת וגרת משך שנה תמימה שאל אותה אם לא רוח חיצוני חומר בלי צורה לכן אם ייטיבו דרכי ומעללי בעיניך מה טוב ואם לאו לך כאשר תאווה נפשך ואל תשובי עוד לכסלה להרבות ולהעמיק מדורתי עצים ואש בשאול ואבדון גיא תפתה את כל אשר חנני ד' די היא לי ואך יאמר לצרות די לבלי הטרידני עוד מן אנשא להצטבע גושמו מנשמת רוח זלעפות להצידיני למדחפות ולמן הוא הכיר את בורא העולם כי היא אמר ויהי קץ שם לחושך וגבול גבול לכל אדם לאמר עד פה תבא מאתו חצא הרעות והטובות לעולם לא יאמר נדיב רק נבל לכל אשר נבלה ידבר :

להדיחה בתרמיותיה ויתן עליה בעלה בקולו ויאמר דעי וראי כל אשר הסיבות לי ברשעת לבבך וככל המקרה והחזיון סיפר באזניה ואת מי שכנת וגרת משך שנה תמימה שאל אותה אם לא רוח חיצוני חומר בלי צורה לכן אם ייטיבו דרכי ומעללי בעיניך מה טוב ואם לאו לך כאשר תאווה נפשך ואל תשובי עוד לכסלה להרבות ולהעמיק מדורתי עצים ואש בשאול ואבדון גיא תפתה את כל אשר חנני ד' די היא לי ואך יאמר לצרות די לבלי הטרידני עוד מן אנשא להצטבע גושמו מנשמת רוח זלעפות להצידיני למדחפות ולמן הוא הכיר את בורא העולם כי היא אמר ויהי קץ שם לחושך וגבול גבול לכל אדם לאמר עד פה תבא מאתו חצא הרעות והטובות לעולם לא יאמר נדיב רק נבל לכל אשר נבלה ידבר :